

Redaktionelt forord

Dobbelt temanummer

I denne særlige udgave af *Økonomi & Politik* præsenterer vi en nydannelse i tidsskriftets historie: to temasektioner i ét samlet nummer. Ét tema vedrører den antropologiske analyses landvindinger og resultater i mødet med centrale problemstillinger i det danske samfund, og et andet tema retter fokus mod den diplomatiske frontlinje på de danske ambassader og multilaterale repræsentationer. Umiddelbart er der ikke det store sammenfald mellem de to temaer, men i praksis er det tydeligt, at de to temaer i høj grad fletter sig ud og ind af hinanden og til sammen udgør ét formfuldendt hele. Hvor grundessensen i antropologien er at studere, hvordan mennesker lever med hinanden på tværs af forskellige kulturer, handler studiet af frontlinjediplomatiet om mødet mellem den diplomatiske markarbejder og den lokale kontekst i et værtsland. Man kan næsten sige, at studiet af ”frontlinjediplomatiet i forandring” er et antropologisk studie, hvor diplomati som social adfærd og en kompleks myriade af dynamiske regler, normer, kulturer og kognitive processer bliver de centrale studieobjekter.

I den første temasektion – Antropologien i samfundet, der er redigeret af Kasper Tang Vangkilde, Pernille Hohnen og Simon Lex, alle tilknyttet Institut for Antropologi ved Københavns Universitet – er formålet at tegne konturerne af en problemløsende antropologi og bringe denne i anvendelse på vidt forskellige områder. Ved hjælp af den etnografiske metode kommer vi med på feltarbejde på byggepladserne, i skoleklasserne og omklædningsrummet hos en professionel håndboldklub, og vi tilbringer tid sammen med vores ældre medborgere og de gælds- og støjplagede danskere. Alle steder er der konflikter, som har fået lov at ulme og udvikle sig. Antropologiens bidrag er at synliggøre konturerne af disse konflikter: forstå hvad der er på spil for forskellige interessenter: intervenere med henblik på at finde brugbare og holdbare løsninger: og endeligt at trække læresætninger ud, der kan gøre os klogere på det helt centrale omdrejningspunkt i antropologien: at forstå menneskers levede liv i al dets mangfoldighed. Antropologien demonstrerer på den måde sin relevans i analysen af Danmark og danskere og indbyder andre forskningsdiscipliner til samarbejde.

I anden temasektion – Frontlinjediplomatiet i forandring - rettes opmærksomheden mod den danske udetjeneste, som i disse år udfordres på en række forskellige måder. Den danske udetjeneste – det vil sige den samlede mængde af danske, diplomatiske repræsentationer verden over – er kendetegnet ved, at den er bred og tynd på samme tid. Bred, fordi der er forholdsvis mange diplo-

**MARTIN
MARCUSSEN**
Ansvarshavende
redaktør for
Økonomi & Politik

matiske repræsentationer spredt ud over de fem kontinenter. Tynd, fordi disse mange repræsentationer er ganske små. I gennemsnit er der ca. 3,5 udsendte danske diplomater på hver af disse repræsentationer. Til 25 af disse repræsentationer er dog kun udsendt én eller to danske diplomater.

På trods af den skrøbelige repræsentationsstruktur har skiftende regeringer ikke nedjusteret deres forventninger til, hvilke udenrigspolitiske resultater der kan opnås via en diplomatisk indsats i frontlinjen. Den faldende diplomatiske kapacitet i frontlinjen og den generelt stigende forventning til udenrigspolitikens effektivitet betyder naturligvis, at udetjenesten er presset. Det er reaktionerne på dette pres, der undersøges fra forskellige vinkler i anden temasektion. I ét bidrag rettes opmærksomheden mod den danske FN-mission i New York, hvor man arbejder hen imod at få valgt en dansk diplomat ind i FN's Sikkerhedsråd fra 2024. Dette vanskeliggøres i betydelig grad af Danmarks faldende status i FN. Et andet bidrag reflekterer over, hvad andre danske ministerier end Udenrigsministeriet kan bidrage til på de diplomatiske repræsentationer. Det konkluderes, at Forsvarsministeriets udsendte forsvarsattachéer spiller en betydelig rolle i en periode, hvor den aktivistiske udenrigspolitik i høj grad tager form af militære operationer forskellige steder i verden. En tredje artikel studerer, hvorvidt udnævnelsen af udvalgte diplomatiske repræsentationer til klimafrontposter kan bidrage til at gøre Danmark til en global frontspiller i klimakrisen. Endelig diskuterer et fjerde bidrag, hvilken betydning det har for dansk udenrigspolitik, at både Grønland og Færøerne ikke bare har taget sig flere friheder i udenrigspolitikken, men også er blevet givet betydelig mere plads i den diplomatiske praksis. Generelt opsummeres disse forandringer i den diplomatiske frontlinje i en kronik, der foreslår, at den moderne ambassadør først og fremmest er kendetegnet ved, at vedkommende kan jonglere med et utal af forskellige kontekster og udfordringer på én gang. Det er den sammenhængende forståelse af disse komplekse og ofte konfliktfyldte omgivelser, der viser, om ambassadøren har musikalitet.